

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: علی کاظمی - ایران

۲۲ اگست ۲۰۱۷

خطاب به فولادگران به پاخاسته اهواز

دوستان کارگر! اعتصاب و اعتراضات خستگی ناپذیر شما برای دست یابی به ۴ ماه مزد عقب افتاده و سایر خواست هایتان طی چند هفته پیاپی، تبلور اراده فولادین شماست. شما در این مبارزه خیابانی، اتحاد و پشتکار خود را نشان دادید. شما با مبارزه پیگیر خود در مقابل دیدگان عابران و شهروندان زحمتکش، سفره خالی، گرسنگی و فلاکتی را که دولت و کارفرما به طبقه کارگر تحمیل کرده اند به تصویر کشیدید. شما با تلاش و مبارزه متحد خود بانک ملی را، که مالک و تصاحب کننده گروه ملی فولاد اهواز است، مجبور به پرداخت یک ماه از مزدهای پرداخت نشده تان کردید. در شرایطی که تمرد کارفرمایان و دولت از پرداخت ماه ها مزد کارگران به شیوه ای معمول تبدیل شده است، گرفتن یک ماه حقوق آن هم با مبارزه خیابانی را باید یک پیروزی و یک گام به پیش محسوب کرد. باید بپذیریم و بیاموزیم که اتحاد و مبارزه است که طبقه کارگر را به پیروزی می رساند.

شاید در نگاه نخست چنین تصور شود که کارگران گروه ملی فولاد ایران یک ماه از حقوق خود را از کارفرما و مالک دریافت کردند و برای بقیه خواست هایشان هم وعده هائی به آنان داده شده است، پس باید منتظر بمانند تا دولت و کارفرما به وعده هایشان وفا کنند! اما این اشتباه است و ما مطمئنیم که شما فریب وعده و وعیدها را نمی خورید و با عزم راسخ تر به مبارزه ادامه خواهید داد. در کشوری که با تأکید حاکمان، اعتصاب کارگران برای احقاق حقوق خود دشمنی و محاربه با خدا محسوب می گردد، در کشوری که دولت، کارفرما، پولیس و قوه قضائیه در یک صف واحد در مقابل طبقه کارگر ایستاده اند و کارگرانی را که برای گرفتن مزد عقب افتاده خود به اعتراض و مبارزه روی می آورند به شلاق می کشند و به زندان محکوم می کنند، مبارزه چند هفته ئی شما کارگران فولاد در صحن کارخانه و در خیابان های شهر اهواز نشان داد که برای احقاق حقوق. خود شجاعت و جسارت زیر سؤال بردن قوانین منحط نظام حاکم را دارید و از تهدیدهای مسؤولان قضائی، نیروهای انتظامی و امنیتی نمی هراسید و فریب کارفرما و وعده های او را نخواهید خورد!

دوستان کارگر و همدردان! آن که صاحب کارخانه است و مالکیت ابزار تولید را در انحصار خود دارد و زندگی طبقه کارگر را به سیه روزی و فلاکت کشانده است و از هیچ ستم و جنایتی برای ادامه استثمار ابراء ندارد و هرگونه دروغ و فریب و تهدید را مجاز می داند، طبقه سرمایه دار است. این طبقه با اتکاء به قانون سرمایه و با حمایت دولت و قوه قضائیه و مجلس که قانون خصوصی سازی را تصویب کرده است برای خود حقانیت قائل است. چه کسی می تواند

باور کند که بانک ملی که در همین بده بستان ها و رانت خواری ها، گروه ملی فولاد را تصاحب کرده است و به عنوان یکی از بنگاه های مالی قدرتمند دولتی از تنزیل خواری و سرمایه گذاری در بخش های مختلف به سودهای کلان می رسد، قادر به پرداخت حقوق کارگران خود نباشد؟ کارگرانی که با کار طاقت فرسای خود چرخ تولید را به حرکت درمی آورند و به مواد خام و شمش های فولاد و آهن جان می بخشند و به کالای پر سود تبدیل می کنند، فریب دروغ های کارفرما و دولت را درباره مشکلات مالی شرکت فولاد نخواهند خورد. در مقابل چشمان همه ما در مجتمع فولاد خوزستان با ظرفیت اسمی بسیار بالا در شیفیت های مختلف خطوط تولید کارخانجات صنعتی گروه ملی فولاد به حرکت درمی آیند و هر روز حدود ۴۵۰۰ کارگر در چند شیفیت کاری در این چرخه تولید در مقابل مزدی که چند بار از خط فقر پائین تر است سیل کالا را به نفع کارفرما و نظام سرمایه داری حاکم به بازار روانه می کنند. آنگاه دولت و کارفرما می خواهند ما باور کنیم که از این تولید سودی عایدشان نمی شود!

فولادگران به پا خاسته! همان گونه که در عمل نشان داده اید خواست شما کارگران گروه ملی و صنعتی فولاد اهواز فقط گرفتن یک یا چهار ماه حقوق نیست که کارفرما قادر باشد با وعده پرداخت آن مبارزه کارگران را به سازش بکشد. گرچه گرفتن مبلغ یک ماه حقوق برای کارگرانی که از سفره خالی فریاد برمی آورند و از خرید حتی نان مصرفی روزانه شان محرومند پیروزی محسوب می شود. شما در حرف و عمل نشان دادید که سرنوشت مجتمع فولاد برایتان اهمیت دارد و به عنوان مولدان اصلی ثروت حق دارید در تصمیم گیری درباره آینده این مجتمع شرکت و دخالت داشته باشید، چون زندگی شما و خانواده هایتان با سرنوشت این مجتمع گره خورده است. برای پیشبرد نظر خود درباره آینده مجتمع فولاد و برای پیشبرد دیگر خواست های امروز و فردای خود بیش از هر چیز نیازمند حفظ اتحاد و مبارزه برای پی ریزی یک تشکل طبقاتی براساس روابط و مناسبات رشته های صنعتی و حرفه ئی خود هستید. کارگران صنعت فولاد ایران باید به اتحاد طبقاتی و تبدیل گشتن به یک قطب قدرتمند در مبارزه طبقاتی بیندیشند. باید خود را در یک اتحادیه مستقل متشکل سازند. آنان تنها از این طریق می توانند بر سرنوشت آینده خود تأثیر بگذارند. اگر همه کارگران صنعت فولاد متشکل از مجتمع فولاد خوزستان و گروه ملی صنعتی فولاد اهواز از «**اتحادیه مستقل صنعت فولاد**» برخوردار باشند و این اتحادیه در سرنوشت کارگران و حفظ منافع طبقاتی آنها مداخله داشته باشد، هرگز به دولت اجازه نخواهد داد که کارخانه های صنعتی سود ده را به سرمایه داران و عوامل حکومتی واگذار نمایند. تجربه نشان داده است که واگذار کردن کارخانه و صنایع به بخش خصوصی منجر به ورشکستگی و تعطیلی این واحدهای صنعتی گشته است.

اتحادیه مستقل صنعت فولاد وظیفه دارد از کارگران در مقابل خودسری و اعمال تبعیض و ستم طبقاتی کارفرما و وزارت خانه و سازمان های به اصطلاح متولی امور کارگران حمایت کند و ضمن ایجاد همبستگی و تشویق کارگران به مشارکت در سرنوشت خود به آموزش کارگران برای اهداف شمرده شده نیز کمک می کند. طبقه کارگر برای بهبود زندگی، پیشرفت اجتماعی و سیاسی خود و برای رهایی سیاسی و رفاه اقتصادی و رفع استثمار باید تشکل های مستقل طبقاتی خود را به وجود آورد. یکی از این تشکل ها اتحادیه یا سندیکای صنعتی در رشته ها و صنایع مختلف و اتحاد این تشکل ها در اتحادیه های سراسری و کنفدراسیون هاست که باید مستقل از دولت، کارفرما، احزاب سیاسی و نهادهای مذهبی سازمان یابند و عمل کنند. تشکل مستقل دیگر طبقه کارگر حزب سیاسی مستقل این طبقه است. زیرا طبقه کارگر نمی تواند بدون تغییر بنیادی سیاست حاکم بر جامعه، به اهداف خود دست یابد.

ما از همه کارگران، به ویژه کارگران فولاد تمام مناطق کشور و کارگران صنایع مختلف خوزستان تقاضا می کنیم با تمام توان خود از فولادگران به پا خاسته اهواز پشتیبانی کنند.

کارگران پروژه های پارس جنوبی
کارگران پتروشیمی های منطقه ماهشهر و بندر امام
فعالان کارگری جنوب
فعالان کارگری شوش و اندیمشک
جمعی از کارگران محور تهران - کرج
۲۹ مرداد ماه [اسد] ۱۳۹۶